

Bayer Zsolt: Egy kétéves kislány élete

2020 július 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Vegyenek nagy leveg?t, miel?tt elolvassák az alábbiakat

Egy ember akkor sem válhat szörnyeteggé, ha múltbéli szenvedések okán sérelmek érik

s különösen, miel?tt megnézik a cikkhez tartozó fényképet (Úgy gy?lölte fehér kislányát, hogy megengedte az antifa pasijának, hogy a nyakára térdeljen, Békési Marcell, július 23., 888.hu). Aztán, ha magukhoz tértek, nézzék meg alaposan annak az embernek az arcát. Hajlamosak vagyunk ilyenkor mindjárt azt írni, mondani, hogy állat, de akkor hibázunk. Magam is, gyakorta.

A kislány nyakán térdel? valami egy ember. Homo sapiens. Pontosan annyi joga van, mint önnek, kedves olvasó. És világunk liberális és baloldali része – amelyik ennek mondja magát –, minden ilyen esetben hallgat. Hallgatott, amikor ezek az emberek rend?röket öltek meg, hallgatott, amikor ezek az emberek nyolcéves gyerekeket öltek meg, anyákat öltek meg, lincseltek, raboltak, embertársaikat térdepeltették le az utcán és megcsókoltatták velük a bakancsukat, s hallgat most is, amikor még mindig ezt teszik, vagy amikor éppen rátérdelnek egy kislány nyakára.

Nem állíthatjuk, hogy a magát liberálisnak vagy baloldalinak valló része a világnak egyaránt örömét leli az ilyen látványban, még azt sem, hogy mind helyesli, ami történik. Olyan is van közöttük, de az majd úgyis kiderül a végs? elszámolásnál. A végs? elszámolásnál mindig kiderül, kik azok közülük, akik örömmel ölnek, s mi mindig meglep?dünk, újra és újra, hogy milyen sokan vannak. El?bb azért ölnek, mert senkik és lenni akarnak valakik, azután pedig azért, mert valakinek képzelik magukat, és fenn kell tartani a látszatot. A látszat neve pedig: az eszme.

A többi nem ilyen. A többi fantaszta, jobb esetben idealista – ám mindegyik végtelenül gyáva.

Tehát nem állíthatjuk, hogy mindegyikük örömét leli az ilyen látványban, azt viszont állíthatjuk, hogy a világ magát liberálisnak és baloldalinak valló része ilyenkor inkább elfordítja a fejét, félrenéz és hallgat, mert meg van róla gy?z?dve, hogy összességében mégis valami szép és jó zajlik éppen, valamiféle „forradalom”, amit?l majd szebb lesz a világ. ?k ilyenek. Képtelenek „forradalom” és „világmegváltás” nélkül létezni, és nem érdekli ?ket, hogy mindig ugyanaz a vége. Nem érdekli ?ket, ugyanis egész egyszer?en képtelenek feln?ni. A feln?ttség csupa kötelezettség és felel?sség és korlát, ezzel szemben a világmegváltás és a permanens forradalom üres semmi, felel?tlenség, korlátlanság és rengeteg vér. Illetve mégis van korlátozottság: a mások korlátozása. Ebben felülmúlhatatlanok.

Kiváló példája ennek egy momentumos nyakratérdel? legutóbbi megnyilvánulása, amely szerint bizonyos kor után korlátozni kellene a szavazati jogot. Érdekes és árulkodó, hogy ha már ezen gondolkodunk egyáltalán, akkor a miféle emberek máshogyan korlátoznák a szavazati jogot. Például úgy, hogy akinek gyermeke van, annak a szavazata kett?t ér. Vagy felemelnénk 18 évr?l legalább 21 évre a nagykorúságot, hogy ne szavazhasson azonnal minden momentumos, nyakratérdel? hülyegyerek. A témában kiváló írás olvasható a 888.hu-n, ajánlom a momentumos nyakratérdel? figyelmébe is, mert bizony annak idején Adolf Hitler pártjának és a német kommunista pártnak volt a legifjabb szavazóbázisa, míg a sok „bigott”, keresztény nyugger meg boomer már akkor sem értette az id?k szavát (Na, ki nyert volna kétharmaddal választást, hogyha csak a fiatalok szavazhattak volna? Békési Marcell, július 22., 888.hu).

S nemcsak az nem érdekli ?ket, hogy mindig ugyanaz a vége, de az sem, mi történik addig, ameddig eljutunk mindig ugyanoda. ?k tökéletesen egyetértenek Joszif Sztálin elvtárs azon kijelentésével, miszerint ahol gyalulnak, ott hullik a forgács. Most éppen a „fehér” kultúrát, a „fehér civilizációt” kell legyalulni. Ami nem megy másképpen, csak a fehér emberek gyalulásával együtt. S ha kell, akkor kétéves kislányok nyakára térdelnek. Hiszen csak a forgács hullik…

Képzeljék el, mi történne a világ nyilvánosságának széles tereiben, ha egy fehér férfi térdelne rá egy fekete (arab, latino stb.) gyerek nyakára s írna a kép alá egy ilyesféle szöveget. Tudják, mi történne? Persze hogy tudják! A mostani üvölt? csönd mindennél ékesebben bizonyítja, hogy ?k, akik magukat liberálisnak és baloldalinak vallják, talán iszonyodnak ett?l a képt?l, de hallgatnak róla, mert az „eszme” ismét fontosabb, mint az ember. Nekik mindig az „eszme” volt a fontos, így épültek fel a világ legiszonyatosabb gulágjai, kényszermunkatáborai, halálgyárai, miközben másról sem beszéltek, mint az emberi egyenl?ségr?l és méltóságról. Ami amúgy nem létezik, csak a születés pillanatában és a törvény el?tt. S akik leginkább hangoztatják és hangoztatták a múltban az emberi egyenl?séget, szabadságot és testvériséget, azok irtották ki mindig a legtöbb embert.

Ön, kedves olvasó, nem egyenl? azzal az emberrel, aki ott térdel annak a kétéves gyereknek a nyakán. Nem

egyenl? azokkal, akik gyerekeket, anyákat, rend?röket – bárkit – megöltek az elmúlt hónapokban, akik fosztogatnak és rabolnak, autonóm területeket jelölnek ki maguknak, s akik most is azt hangoztatják, hogy ?k egyenl?k. S?t már nem is ezt, hanem hogy ?k egyenl?bbek. S megtehetik, valamiféle múltbéli szenvedések okán.

Nézzék meg a tekintetét, az arcát annak az embernek ott, aki térdel a kislány nyakán. Megnézték? Helyes. És akkor most mondják ki jó hangosan: nem, az az ember nem egyenl? velünk. Nincsenek velünk azonos jogai, f?leg nincsenek többletjogai. Amikor megszületett, egyenl? volt bármelyikünkkel, ám azóta eljátszotta az egyenl?séget. És azt is mondják ki jó hangosan: nem érdekel, mit?l és miért lett ezzé. Ugyanis ha minden egyes Homo sapiens szörnyeteggé válna, mert sérelmek, bántalmak, méltánytalanságok érték élete során, akkor mindenki szörnyeteg lenne ezen a bolygón. Ám az embert mégis az választja el a közveszélyes ösztönlényekt?l, hogy képes felülemelkedni sérelmein, és mégsem válik szörnyeteggé. Itt d?l el, kinek mennyi joga van. Mennyi marad.

A magát liberálisnak és baloldalinak valló része világunknak ezt tagadja. ?k is iszonyodnak attól az embert?l ott a képen – nem mindegyik, de a többségük talán igen –, de felmentik az „eszme” nevében és okán. Egy kicsike, kétéves kislány élete is csak forgács ugyanis. S aki a nyakán térdel, az szerintük nyilván a körülmények „áldozata”, akit meg kell érteni s akit támogatni kell. Ideje kimondanunk: nem kell megérteni és nem kell támogatni. Egyiket sem. Egyszer?en ki kell iktatni a társadalomból. Ki kell iktatni, meg kell szüntetni, fel kell számolni, el kell takarítani. Mindegyiket és azonnal.

Hiába várjuk, hogy a „forradalom” majd felfalja saját gyermekeit. Ma már erre sincsen semmim esély. Danton még mondhatja Robespierre-nek Madáchnál a kilencedik színben: „Magam teszem le a fegyvert – elég volt. – / De ím ezennel felszólítalak, / Hogy három hó alatt kövess ez úton. – / Bakó, ügyes légy – órjást vesztesz el.”

Igen, a Párizsi szín is egy haláltánc, de van valami heroizmusa. Aztán jön London, a másik haláltánc, s a heroizmus oda. S ne feledjük, a végén mindenképpen Napóleonnak kell érkeznie, hogy rendet tegyen. Ma már persze London is h?siesnek t?nik. Ma már ?k térdelnek kétéves kislányok nyakára, s ett?l hiszik el önmagukat, ett?l hiszik el, hogy van bármiféle értelme a létezésüknek. Holott valójában nem csinálnak mást, mint eszkimóként vakogják a földön tekerg?zve: „– Szomszédimat, igaz, / Agyonverém már mind, de hasztalan, / Mindég kerülnek újak; s oly kevés / A fókafaj. – Ha isten vagy, tegyed, / Könyörgök, hogy kevesb ember legyen, / S több fóka. –”

S már Istenben sem hisznek.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló